

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

3 בנובמבר 2008

413

ה' בחשוון התשס"ט

עמוד

הצעת חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק) (תיקון מס' 16), התשס"ט–2008 188

הצעת חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק) (תיקון מס' 16), התשס"ט – 2008

1. תיקון סעיף 1 בחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ"ד-1963 (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1 –
- (1) אחרי ההגדרה "עופות" יבוא:
- "פריגית" – תרנגולת שגילה אינו עולה על חמישה חודשים, לרבות אפרוח בן יומו;
- (2) בהגדרה "חומר רביה", במקום "אפרוחים בני יומם" יבוא "ופריגיות";
- (3) בהגדרה "ביצים", הסיפה החל במילים "לרבות מוקפאות" – תימחק;
- (4) בהגדרה "מגדל", לפני "העוסק בגידול" יבוא "בעלים של משק חקלאי", במקום "או פיטום, לרבות העוסק בהדגרת עופות" יבוא "פיטום או הדגרה" ובסופה יבוא "לעניין זה, "בעלים" – לרבות מחזיק כמשמעותו בסעיף 2 לחוק ההתיישבות החקלאית (סיוגים לשימוש בקרקע חקלאית ובמים), התשכ"ז-1967".

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיפים חומר רביה מוגדר בסעיף 1 לחוק המועצה לענף 1 ו-17 הלול כ"ביצי דגירה ואפרוחים בני יומם". בעבר, מגדלים של תרנגולות המטילות ביצי מאכל נהגו לרכוש אפרוחה בת יומה ולגדל אותה עד גיל חמישה חודשים, שבו מתחיל שלב ההטלה. התנהלות זו של מגדלי ביצי המאכל, מעבר להיותה כרוכה באבדן ימי ייצור, חשפה את האפרוחה למחלות. אי לכך, בשנים האחרונות, נכנסו לענף מגדלים שכל התמחותם היא בשלב הגידול של תרנגולות – מגיל יום ועד לשלב ההטלה. מאחר שסעיף 50 לחוק המועצה לענף הלול מסמיך את שר החקלאות ופיתוח הכפר (להלן – שר החקלאות) לחייב מגדלים בתשלום היטלים על כל מין של "תוצרת לול", המוגדרת בסעיף 1 כ"ביצים, בשר עוף וחומר רביה", נגרם עיוות בחלוקת נטל ההיטלים, שכן מגדלי תרנגולות שכבר אינן בנות יומן, אך עדיין אינן מטילות, לא נשאו בנטל ההיטלים. מוצע לכלול במסגרת ההגדרה "חומר רביה" שבסעיף 1 גם פריגיות המוגדרות כתרנגולות שטרם מלאו להן חמישה חודשים, לרבות אפרוחים בני יומם, ובכך לתקן את העיוות האמור.

כמו כן מוצע לתקן את ההגדרה "ביצים" שבסעיף 1 לחוק המועצה לענף הלול, כך שלא ייכללו בה ביצים מוקפאות בכל צורה שהיא. תוספת זו היתה רלוונטית בעבר, כאשר נהגו להקפיא ביצים לשימוש בתקופת מחסור, וכיום אין נוהגים כך ולכן התוספת אינה רלוונטית עוד.

עוד מוצע לתקן את ההגדרה "מגדל", כך שיובהר כי מגדל בענף הלול חייב להיות בעלים של משק חקלאי, וזאת במטרה לייחד את ענף הלול למי שהוא בעלים של משק חקלאי ועוסק בפועל בגידול תוצרת לול. במקביל, מוצע לתקן את סעיף 32(א) לחוק המועצה לענף הלול ולהבהיר כי הסמכות לקבוע מכסות אישיות הנתונה לוועדת מכסות לפי אותו סעיף, מתייחסת למכסות אישיות למגדלים.

כללי ענף הלול במדינת ישראל מוסדר בחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ"ד-1963 (להלן – חוק המועצה לענף הלול). השינויים שחלו בתחום החקלאות בישראל בשנים האחרונות חייבו ביצוע תיקונים והתאמות בחוקים המסדירים את מועצות הייצור החקלאיות, שסמכויותיהן ואופן פעילותן משפיעות על המשק בכללותו, ובכלל זה בחוק המועצה לענף הלול. כך, תוקן חוק המועצה לענף הלול בשנת 2003 במסגרת חוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003 (להלן – תיקון התשס"ג). בתיקון התשס"ג שונה, בין השאר, אופן מינוי המועצה לענף הלול (להלן – המועצה) ונקבע בו כי נציגי המגדלים במועצה ייבחרו בידי המגדלים, בבחירות, בדרך שתיקבע בתקנות. כמו כן הסמכות להתקין כללים, שהיתה נתונה לפני התיקון האמור למועצה, הועברה במסגרת התיקון לשר החקלאות ופיתוח הכפר (להלן – שר החקלאות). מתוך כוונה שחקיקת משנה שהיתה קיימת ערב התיקון תוחלף בחקיקת משנה חדשה בהתאם להוראות החוק כנוסחו לאחר תיקון התשס"ג.

עם זאת, לא היה בתיקון התשס"ג כדי להתאים את הוראות חוק המועצה לענף הלול לכלל השינויים שחלו בענף הלול בשנים האחרונות, ולתרום לקידומה של התייעלות בתחום הייצור והשיווק של תוצרת הלול, שמירה על איכות הסביבה ושיווק התנאים התברואתיים והוורטרינריים. יצוין כי החלטת ממשלה מס' 1855, מיום ח' בתמוז התשס"ז (24 ביוני 2007) עסקה, בין השאר, בעידוד התייעלות בממשק הייצור והשיווק בענף ביצי המאכל. התיקונים בחוק המועצה לענף הלול, המוצעים בהצעת חוק זו, נועדו להתאים את חוק המועצה לענף הלול לשינויים כאמור ולתרום לקידום עניינים אלה.

¹ ס"ח התשכ"ד, עמ' 12; התשס"ז, עמ' 40.

² ס"ח התשכ"ז, עמ' 108.

2. בסעיף 3 לחוק העיקרי, ברישה, במקום "הם" יבוא "לפתח, לעודד ולבסס את ענף הלול, ובכלל זה לבצע פעולות לשיפור שיטות הגידול של עופות, להעלאת פריון העבודה ולתמיכה בקיומם של ארגוני מגדלים תוך עידוד פעילותם ושיתוף פעולה עמם, לרבות פעולות אלה".
3. בסעיף 5 לחוק העיקרי, במקום "השרים יקבעו" יבוא "השר יקבע".
4. בסעיף 7 לחוק העיקרי, במקום "חברי המועצה ודרך מינויים תיקבע על ידי השרים בתקנות" יבוא "חברי המועצה; הסוכנות תיוצג על ידי שני נציגים לפחות שימונו בידי השר לפי המלצת הסוכנות, ונציגי הממשלה ימונו בדרך שיקבע השר בתקנות" ובמקום "מביניהם" יבוא "מבין נציגי הממשלה והסוכנות".
5. סעיף 8 לחוק העיקרי – בטל.
6. בסעיף 9(א) לחוק העיקרי, במקום "השרים ימנו" יבוא "השר ימנה".
7. בסעיף 10 לחוק העיקרי, במקום "השרים ימנו" יבוא "השר, לאחר התייעצות עם שר התעשייה המסחר והתעסוקה, ימנה" ובמקום "לדעת השרים" יבוא "לדעת השר".
8. בסעיף 11 לחוק העיקרי, במקום "השרים יקבעו" יבוא "השר יקבע" ובמקום "לדעת השרים" יבוא "לדעת השר".
9. בסעיפים 12 ו-13 לחוק העיקרי, בכל מקום, במקום "השרים ימנו" יבוא "השר, לאחר התייעצות עם שר התעשייה המסחר והתעסוקה, ימנה".
10. בסעיף 16 לחוק העיקרי, במקום "שלושה חודשים" יבוא "שישה חודשים".
11. בסעיף 18 לחוק העיקרי –
- (1) ברישה, במקום "השרים יעבירו" יבוא "השר יעביר";
- (2) בפסקה (2), במקום "השרים" יבוא "השר";
- (3) במקום פסקה (4) יבוא:
- "(4) הורשע בעבירה, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כנציג ציבור במועצה".
12. בסעיף 19 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (א), במקום "ימנו השרים" יבוא "ימנה השר" ואחרי "אחר במקומו" יבוא "בדרך שבה נתמנה אותו נציג";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "רשאים השרים" יבוא "רשאי השר" ואחרי "ממלא מקום" יבוא "בדרך שבה נתמנה אותו נציג".

ד ב ר י ה ס ב ר

11 ו-12 שאר חברי המועצה הם נציגי ממשלה ונציגי ציבור נוספים שרק חלקם עוסקים בתחומי אחריותו של שר התעשייה המסחר והתעסוקה (להלן – שר התמ"ת). מוצע על כן לתקן את סעיפים 5, 7, 9(א) ו-10 עד 13 לחוק המועצה לענף הלול ולקבוע כי שר החקלאות הוא שיקבע את מספר חברי המועצה וימנה אותם, ובלבד שמיוני נציגי המסחר הסיטוני והקמעוני ונציגי הצרכנים ייעשה לאחר התייעצות עם שר התמ"ת. בהתאם לכך מוצע תיקון נוסף בסעיף 7 ותיקון בסעיף 9(ב), כך ששר החקלאות לבדו יהיה מוסמך לקבוע בתקנות הוראות לעניין דרך מינויים של נציגי הממשלה במועצה ולעניין אופן בחירתם של נציגי המגדלים. בנוסף, מאחר שסעיף 7 כנוסחו כיום קובע כי דרך מינוי נציגי הסוכנות תיקבע בתקנות ואילו

סעיף 2 סעיף 3 לחוק העיקרי, המפרט את תפקידי המועצה, מונה כמה פעולות שיש בהן כדי לתרום לפיתוחו ולביסוסו של ענף הלול. מוצע להדגיש ברישה של הסעיף שתפקידי המועצה כוללים כל פעילות שיש בה כדי לתרום לפיתוחו, לעידודו ולביסוסו של ענף הלול, לרבות תמיכה בקיומם של ארגוני מגדלים, עידוד פעילותם ושיתוף פעולה עמם, וזאת בהתחשב בעובדה שארגוני המגדלים הם מרכיב מרכזי במרקם החקלאי בארץ ושיתוף פעולה עמם תורם להסדרת הענף שעליו מופקדת המועצה, לקידומו ולפיתוחו.

סעיפים לפי הוראות סעיף 9(א) לחוק המועצה לענף 3, 4, 9, הלול מורכבת המועצה ברובה מנציגי המגדלים.

- תיקון סעיף 25 13. בסעיף 25(ג) לחוק העיקרי, במקום "דמי אבטלה" יבוא "גמול והחזר הוצאות" ובמקום "באישור השרים" יבוא " באישור השר".
- תיקון סעיף 27 14. בסעיף 27 לחוק העיקרי, לפני פסקה (4) יבוא: "3א) מתן מקדמות והלוואות למגדלים";.
- תיקון סעיף 28 15. בסעיף 28 לחוק העיקרי –

- (1) בסעיף קטן (א), במקום "באישור השרים" יבוא "באישור השר";
- (2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) המועצה רשאית לשלם לחברי ועדת ביקורת גמול והחזר הוצאות בעד השתתפותם בישיבות ועדת ביקורת, בישיבות הוועד הפועל או בישיבות מליאת המועצה, בשיעור שתקבע המועצה באישור השר."

ד ב ר י ה ס ב ר

בתחומי אחריותו של משרד החקלאות ולמשרד התעשייה המסחר והתעסוקה (להלן – משרד התמ"ת) אין נגיעה ממשית במרבית תפקידיה המוסדרים בחוק ומכיוון שתקציב המועצה נבנה על כספי ההיטלים המוטלים על המגדלים, מוצע לקבוע בסעיף 25(ג) האמור כי לשם תשלום גמול סביר לחברי הוועד הפועל בעד מילוי תפקידי ביצוע שיוטלו עליהם מומן לזמן, יהיה די באישור שר החקלאות בלבד, ולא נדרש גם אישורו של שר התמ"ת.

סעיף 14 סעיף 27 לחוק המועצה לענף הלול קובע רשימה של סמכויות השמורות למועצה בלבד, להבדיל מסמכויות שניתן לאצול לוועד הפועל. מוצע להוסיף לאותן סמכויות גם את הסמכות להחליט בדבר מתן הלוואות ומקדמות למגדלים, שכן קיימת חשיבות שהחלטה מסוג זה, המשליכה באופן ישיר על כלל המגדלים, תתקבל בפרוור רחב של המועצה, ולא בידי הוועד הפועל לבדו.

סעיפים 15(1), 18, 20, 22 עד 24, 26, 30, 32, 33(1), 34 עד 36 ו-38

כפי שצויין לעיל, עיקר פעילות המועצה, הוא בתחומי אחריותו של משרד החקלאות ופיתוח הכפר, ולמשרד התמ"ת אין נגיעה ממשית במרבית תפקידיה המוסדרים בחוק. כמו כן תקציב המועצה נבנה על כספי ההיטלים המוטלים על המגדלים. לפיכך מוצע לתקן את הסעיפים שעניינם פעולות הטעונות כיום אישור שר החקלאות יחד עם שר התמ"ת, כך שבאותם מקרים די יהיה באישורו של שר החקלאות לבד. כאמור, במקרים ספורים בלבד מוצע להותיר מעורבות של שר התמ"ת, כגון במינוי נציגי מסחר סטוני ומסחר קימעוני ונציגי צרכנים למועצה, כמפורט בדברי ההסבר לסעיפים 3, 4 עד 9, 11 ו-12 להצעת החוק. בהתאם לכך מוצע בסעיף 38 להצעת החוק לתקן את סעיף 72 לחוק המועצה לענף הלול כך ששר החקלאות לבד יהיה ממונה על ביצועו.

סעיף 15(2)

סעיף 28 לחוק המועצה לענף הלול מסמיך את המועצה למנות ועדת ביקורת. הואיל וחברי הוועדה אינם חברי מועצה אלא אנשים חיצוניים לה, מוצע להסמיך את המועצה לשלם לחברי הוועדה גמול והחזר הוצאות

סעיף 8 קובע את דרך המינוי עצמה נוצרה סתירה בין סעיפי החוק. לכן, מוצע להדגיש בסעיף 7 כי דרך מינוי נציגי הממשלה היא שתיקבע בתקנות ואילו ההסדר לגבי דרך מינוי נציגי הסוכנות יישאר בהתאם לאמור בסעיף 8 כנוסחו היום, שאותו מוצע למחוק. וזה נוסחו של סעיף 8 לחוק המועצה לענף הלול, שמוצע למחוק:

"נציגי הסוכנות

8. הסוכנות תיוצג על ידי שני נציגים לפחות; נציגיה יתמנו על ידי השרים לפי המלצת הסוכנות."

כמו כן, בהתאם לתיקונים המוצעים בסעיפים 5, 7, 9(א), 11, 12 ו-13 לחוק המועצה לענף הלול, לגבי השר הממנה נציגי ציבור במועצה, מוצע בסעיפים 11 ו-12 להצעת החוק לתקן את סעיפים 18 ו-19 לחוק המועצה לענף הלול, העוסקים במקרים שבהם יש להעביר נציגי ציבור מתפקידו או למנות לו ממלא מקום, כך שהשר המוסמך לעניינים אלה יהיה שר החקלאות לבדו.

סעיף 10 סעיף 16 לחוק המועצה לענף הלול קובע כי תקופת כהונתם של נציגי הציבור במועצה היא שלוש שנים, וכי הם יסיפו לכהן פרק זמן נוסף עד למינוים של נציגי ציבור לתקופת כהונה חדשה, ובלבד שפרק זמן זה לא יעלה על שלושה חודשים. ניסיון העבר מלמד כי בשל הצורך בבחינת כשירות המועמדים בידי היועץ המשפטי של משרד החקלאות ופיתוח הכפר (להלן – משרד החקלאות), או בידי הוועדה לבדיקת מינויים, לפי העניין, והתלות במשתנים חיצוניים, כגון בחירות לכנסת, יש לתקן את הסעיף האמור, כך שפרק הזמן שבו תכהן המועצה היוצאת עד לבחירתם של נציגים חדשים לא יעלה על שישה חודשים, ובכך למנוע מצבים שבהם לא תכהן מועצה למשך תקופה מסוימת.

סעיף 13 מוצע לתקן את סעיף 25(ג) לחוק המועצה לענף הלול, כך שלחברי הוועד הפועל של המועצה, המוסדר בסעיף 24(א) לחוק האמור, ישולמו גמול והחזר הוצאות בעד השתתפותם בישיבות הוועד הפועל, בדומה להסדר הקיים לגבי ישיבות של חברים בגופים דומים אחרים ולהסדר המוצע בסעיף 28(ג) לעניין חברי ועדת ביקורת. כמו כן, מאחר שעיקר פעילות המועצה היא

(1) האמור בו יסומן "א)", ובו –

(א) במקום הסיפה החל במילים "בכללים מדי שנה בשנה" יבוא "בכללים –";

(ב) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) הוראות לעניין מקום הגידול של עופות, לרבות סוג המבנה שבו מתבצע הגידול, מיקומו וחובת עמידתו בדרישות כל דין;

(4) הוראות לעניין הקמת שותפות לייצור ביצי מאכל או בשר עוף";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) כללים לפי סעיף קטן (א) יעמדו בתוקפם לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים, ורשאי השר לשוב ולקבוע כללים כאמור שיעמדו בתוקפם לתקופות שלא יעלו על שלוש שנים, בכל פעם."

17. בסעיף 32(א) לחוק העיקר, אחרי "לקבוע" יבוא "למגדלים".

18. בסעיף 33(א) לחוק העיקר, במקום "ימנו השרים" יבוא "ימנה השר".

19. בסעיף 34 לחוק העיקר –

(1) בסעיף קטן (ג), לפני "דרכי העברת" יבוא "השר יקבע בתקנות את" והסיפה החל במילים "יהיו בהתאם" – תימחק;

(2) בסעיף קטן (ד), פסקה (2) – תימחק;

(3) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) על תמורה המתקבלת אצל בעל מכסה אישית שהעביר את מכסתו, במלואה, לבעל מכסה אישית אחרת, לפי סעיף קטן (א), עד לגובה שיקבע השר, ועל פיצוי המתקבל לפי סעיף קטן (ד)(1) בשל ויתור על מכסה, יחול מס בשיעור של 10%."

ד ב ר י ה ס ב ר

בנוסף, בשנים האחרונות מסתמנת בענפי ההטלה והפיטום מגמה של גידול עופות בלולים גדולים יותר, באמצעות כמה מגדלים, דבר המוביל להתייעלות בתחום הייצור של תוצרת הלול. על כן, מוצע להסמיך את שר החקלאות לקבוע כללים הנוגעים להקמת שותפות של כמה בעלי מכסות לשם ייצור ביצי מאכל, וזאת במטרה להסדיר מגמה ענפית זו תוך שמירה על האופי החקלאי של הגידול.

עוד מוצע שלא לחייב את שר החקלאות לקבוע כללים לפי סעיף 31 מדי שנה בשנה, ולקבוע כי כללים כאמור יעמדו בתוקפם לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים, ורשאי השר לשוב ולקבוע כללים לפי אותו סעיף שיעמדו בתוקפם לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים, בכל פעם.

סעיפים סעיף 34 לחוק המועצה לענף הלול, שעניינו 19 ו-39 העברת מכסות, קובע בסעיף קטן (ג) כי דרכי העברת מכסה ורישום העברתה יהיו בהתאם לנהלים שתקבע המועצה ושיפורסמו ברשומות. מוצע לתקן את סעיף 34(ג) ולקבוע כי שר החקלאות הוא שיקבע את דרכי העברת המכסה ורישום ההעברה. סעיף קטן (ד)(2) של סעיף 34 האמור קובע כי על פיצוי המתקבל לפי סעיף

בעד מילוי תפקידם, כפי שהמועצה הוסמכה לעשות ביחס לחברי הוועד הפועל לפי סעיף 25(ג) לחוק המועצה לענף הלול כנוסחו המוצע.

סעיפים סעיף 31 לחוק המועצה לענף הלול, שעניינו 16 ו-21 מכסות ארציות ואישיות, מסמיך את שר החקלאות, לאחר התייעצות עם המועצה ובהתחשב עם הנחיותיו בדבר התכנון החקלאי, לקבוע בכללים, מדי שנה בשנה, את המכסה הארצית לייצור ושיווק ביצים, ביצי דגירה ובשר עוף ואת העקרונות לקביעת מכסות אישיות במסגרת המכסה הארצית.

מוצע לתקן את הסעיף האמור ולהסמיך את שר החקלאות לקבוע גם הוראות הנוגעות למקום גידול העופות, וזאת כדי להבטיח שהגידול יתבצע במיתקנים ראויים ומתאימים בהיבט של רישוי עסקים, בריאות הציבור וכיו"ב. עוד מוצע למחוק את המילים "בהתחשב בהנחיותיו בדבר התכנון החקלאי" מהרישה של סעיף 31 האמור ובמקביל גם מסעיף 36(ב) לחוק המועצה לענף הלול, שעניינו הפחתה כללית של מכסות, שכן משהועברה לשר החקלאות (בתיקון התשס"ג) הסמכות לקבוע את הכללים לפי סעיפים אלה, אין עוד מקום למילים "בהתחשב עם הנחיותיו".

- תיקון סעיף 35 20. בסעיף 35(ג) לחוק העיקרי, במקום "רשאים השרים" יבוא "רשאי השר".
- תיקון סעיף 36 21. בסעיף 36(ב) לחוק העיקרי, ברישה, המילים "ובהתחשב עם הנחיותיו בדבר התכנון החקלאי" – יימחקו.
- תיקון סעיף 37 22. בסעיף 37 לחוק העיקרי, במקום "השרים" יבוא "השר" ובמקום "רשאים" יבוא "רשאי".
- תיקון סעיף 42 23. בסעיף 42 לחוק העיקרי, במקום "השרים" יבוא "השר".
- תיקון סעיף 43 24. בסעיף 43 לחוק העיקרי, במקום "השרים יקבעו" יבוא "השר יקבע".
- תיקון סעיף 44 25. בסעיף 44(ב) לחוק העיקרי, במקום "בלבר" יבוא "ועל הגנת הצרכן והבטחת מסחר הוגן".
- תיקון סעיף 45 26. בסעיף 45(א) לחוק העיקרי, במקום "השרים" יבוא "השר".
- תיקון סעיף 46 27. בסעיף 46 לחוק העיקרי, סעיף קטן (ג) – בטל.
- תיקון סעיף 50 28. בסעיף 50(ג) לחוק העיקרי, בפסקה (2), בסופה יבוא "במדיה מגנטית או אופטית, בתקשורת מחשבים, או בכל דרך אחרת שיקבע השר".
- תיקון סעיף 51 29. בסעיף 51 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) סך כל כספי ההיטלים שנוקפו בשנה מסוימת לחשבון קרן מיוחדת של ענף משנה, כאמור בסעיף קטן (א), לא יעלה על סך כספי ההיטלים שנגבו לפי סעיף 50 לגבי אותו ענף משנה בשלוש השנים שקדמו לשנה האמורה, אלא באישור השר"

ד ב ר י ה ס ב ר

כיום בהעברת מכסות. לאור האמור לעיל, מוצע למחוק את סעיף קטן (ג) של סעיף 46, שאינו רלוונטי עוד.

וזה נוסחו של סעיף 46(ג) לחוק המועצה לענף הלול, שמוצע למחוק:

"(ג) מקום שנקבעה מכסה משותפת לאגודה שיתופית כאמור בסעיף 34 לא ישווק חבר אותה אגודה ביצים, בשר עוף או חומר רביה אלא לקבלן מורשה שנקבע על ידי האגודה או באמצעותו".

סעיף 28 סעיף 50 לחוק המועצה לענף הלול, שעניינו היטלים, מסמיך בסעיף קטן (ג)(2) את שר החקלאות לחייב מגדלים, קבלנים מורשים ומשווקים שקיבלו היתר לפי סעיף 46(ב) לחוק האמור, לנהל רישום ולמסור דינים וחשבונות למטרת היטלים. מוצע לתקן את הסעיף האמור ולאפשר לשר לחייב את ניהול הרישומים ומסירת הדינים והחשבונות כאמור, מלבד בטפסים, גם במדיה מגנטית או אופטית או בתקשורת מחשבים.

סעיף 29 סעיף 51 לחוק המועצה לענף הלול, שעניינו קרנות, קובע כיצד ייעשה שימוש בכספי ההיטלים הנגבים על ידי המועצה לפי סעיף 50, ובכלל זה זקיפתם לקרן ענפית המיוחדת לכל ענף משנה. מוצע להגביל את הסכום שניתן לצבור בקרנות הענפיות במשך שנה, כך שלא יעלה על סך ההיטלים שנגבו לפי סעיף 50 לגבי אותו ענף בשלוש השנים שקדמו לאותה שנה. התיקון המוצע עשוי להביא להפחתת גובה ההיטלים המוטלים על ציבור המגדלים או הקבלנים המורשים, בשל הגבלת הסכומים שניתן לצבור כאמור.

34 בשל ויתור על מכסה, החל בשנת 1995 ואילך, יחול מס מופחת בשיעור של 10%. בהמשך לקביעה בהחלטת הממשלה המוזכרת בדברי ההסבר לחלק הכללי, ולפיה יש להחיל מס מופחת גם ביחס להעברת מכסות, מוצע לקבוע הוראה כי גם על תמורה המתקבלת בעבור מכסה אישית שהועברה במלואה מבעל מכסה אישית לבעל מכסה אישית אחר, יחול מס מופחת בשיעור של 10%, וזאת עד לסכום תמורה שיקבע שר החקלאות.

סעיף 25 סעיף 44 לחוק המועצה לענף הלול, מסמיך את שר החקלאות להסמיך קבלנים מורשים לעניין שיווק ביצים, בשר עוף וחומר רביה, ולקבוע לעניין זה כללים, תוך שהוא מוגבל לטעמים של שמירה על בריאות הציבור. הניסיון מלמד כי מגבלה זו מצמצמת יתר על המידה את סמכותו של שר החקלאות בכל הנוגע לקביעת התנאים להסמכת קבלן מורשה. זאת, בשים לב למשקל המרכזי שיש לקבלן המורשה בענף הלול ולנוק העלול להיגרם מהסמכתם של גורמים בלתי מתאימים כקבלנים מורשים. על כן מוצע לאפשר לשר החקלאות לשקול, בקבעו את התנאים להסמכה כאמור, גם שיקולים של הגנת הצרכן והבטחת מסחר הוגן.

סעיף 27 סעיף 46 לחוק המועצה לענף הלול, שעניינו שיווק על ידי קבלנים מורשים, קובע בסעיף קטן (ג) הוראות בנוגע למכסה משותפת לאגודה שיתופית, ומפנה בעניין זה לסעיף 34 לחוק האמור. סעיף 34, שאכן דן בעבר במכסות משותפות לאגודות שיתופיות, הוחלף בשנת 1994, במסגרת חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ד-1994, והוא דן

30. בסעיף 52(א) לחוק העיקרי, ברישה, במקום "באישור השרים" יבוא "באישור השר". תיקון סעיף 52
31. בסעיף 53(א) לחוק העיקרי, בפסקה (1), הסיפה החל במילים "ובלבד שמגדל" – תיקון סעיף 53 תימחק.
32. בסעיף 54(א) לחוק העיקרי, בפסקה (3), במקום "באישור השרים" יבוא "באישור השר". תיקון סעיף 54
33. בסעיף 56 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 56
- (1) בפסקה (3), במקום "השרים" יבוא "השר ושר האוצר";
- (2) בפסקה (4), אחרי "מקדמות" יבוא "והלוואות" והסיפה החל במילים "וכן מתן" – תימחק.
34. בסעיף 59(ב) לחוק העיקרי, במקום "לאישור השרים" יבוא "לאישור השר". תיקון סעיף 59
35. בסעיף 61 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 61
- (1) בסעיף קטן (ג), במקום "השרים יקבעו" יבוא "השר יקבע";
- (2) בסעיף קטן (ד), במקום "שקבעו השרים" יבוא "שקבע השר".
36. בסעיף 63(ג) לחוק העיקרי, במקום "השרים יקבעו" יבוא "השר יקבע" ובכל מקום, במקום "לדעת השרים" יבוא "לדעת השר". תיקון סעיף 63
37. בסעיף 67 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963⁵, יחול על מבקר שמונה לפי סעיף זה, כאילו היה עובד המדינה; לענין זה יבוא שר החקלאות ופיתוח הכפר במקומו של השר בכל מקום שמדובר בחוק האמור בשר, והמנהל הכללי של משרד החקלאות ופיתוח הכפר יבוא במקום המנהל הכללי בכל מקום שמדובר בו בחוק האמור"

ד ב ר י ה ס ב ר

יותר מזו המותרת כיום. דברים אלה יפים במיוחד על רקע החלטת הממשלה בענין עידוד ההתייעלות בממשק הייצור והשיווק בענף ביצי המאכל (ר' דברי הסבר לחלק הכללי).

סעיף 33(2)

סעיף 56 לחוק המועצה לענף הלול, שענינו סמכויות המועצה לעסקאות ולמפעלים, מסמיך את המועצה לבצע פעולות שונות לשם ביצוע תפקידיה, ובכלל זה מתן מקדמות למגדלים וכן מתן הלוואות ממקורות שמחוץ לקרנותיה (ר' פסקה (4) של סעיף 56). הואיל ולמועצה כלל אין מקורות שמחוץ לקרנותיה מוצע לתקן את סעיף 56(4) ולמחוק את הפעולה האמורה מרשימת הפעולות שמוסמכת המועצה לעשות.

סעיף 37 למבקר שמונה מכוח סעיף 67 לחוק המועצה לענף הלול ניתנו סמכויות פיקוח רחבות, ומשכך מוצע להחיל עליו את חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963, בשינויים המחויבים. לענין זה מוצע לקבוע כי דיני המשמעת יופעלו כלפי המבקר בידי שר החקלאות והמנהל הכללי של משרדו.

סעיף 31 סעיף 53 לחוק המועצה לענף הלול, שענינו כללים בענין שיווק, קובע בסעיף קטן (א)(1) כי שר החקלאות רשאי לקבוע בכללים חובת הצמדה של כל מגדל לקבלן מורשה שבחר בו לענין שיווק תוצרת הלול, דרכי ההצמדה ותקופותיה, וכן הוראות בדבר ביטולה, תנאי ההצמדה וזכויות וחובות הכרוכות בה. בהתאם לסיפה של הסעיף האמור רשאי מגדל של תוצרת הלול, למעט אווים, להשתחרר מהצמדה כאמור ולהיצמד לקבלן מורשה אחר על ידי מתן הודעה למועצה שישים ימים מראש, או בתום תקופת הצמדה כאמור שעליה הסכימו בכתב המגדל והקבלן המורשה אם אינה עולה על שנה אחת. חובת הצמדה כאמור נקבעה בכללי המועצה לענף הלול (הסדרת ייצור, מיון ושיווק), התשכ"ח-1968 (פורסמו בק"ת התשכ"ח, עמ' 1862) והוגבלה לשנה אחת, בהתאם לסיפה כאמור. מוצע למחוק את הסיפה האמורה, כך שיהיה ניתן להסכים על תקופת הצמדה ארוכה משנה. זאת, בשל המציאות הכלכלית השוררת בענף הלול ובתחום ענף ביצי המאכל בפרט, אשר בה נקבעים לעתים תכופות, במסגרת ההתקשרויות בין המגדלים לקבלנים המורשים, הסדרי מימון למשך תקופת חיי התרנגולות המטילות (כ-28 חודשים) ונדרשת לפיכך הסכמה על תקופת הצמדה ארוכה

⁵ ס"ח התשכ"ג, עמ' 50.

- תיקון סעיף 72
38. בסעיף 72 לחוק העיקרי, במקום "השרים ממונים" יבוא "השר ממונה" ובמקום "והם רשאים" יבוא "והוא רשאי".
- תחולה
39. סעיף 34(ה) לחוק העיקרי, בנוסחו בסעיף 19(3) לחוק זה, יחול לעניין תמורה או פיצוי המתקבלים החל בשנת 2009 ואילך.